

ליל שבת קודש

(יחוד לליל שבת: "האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ס"ב ע"ב יחוד י"ט, יר"א ח"א 781, רחובות הנהר קמ"ז, אור החיים קפ"ה, שערה"ו ס' ע"א, סדור קל"ו רע"ב (חת"ך), ק"כ ע"א (ויעבור).

ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: זמן היחוד ליל ש"ק אחר הסעודה. קודם חצות זמן יחוד יעקב ולאחריה מלוא קומת ז"א כמו בליל החול אחר חצות אך עם מיתוק ובעילוי והארה עצומה יותר מלילי החול. בניתיים רחל עלתה לחיק אימא להגדילה. אחר חצות יורדת רחל ועולה לאה לאימא. בזמן זה הזיווג יעקב ורחל מלוא קומת ז"א שהוא לזיווג ז"ן יחשב (אם כי זיווג ז"ן במוסף בלבד). לכן יעקב נקרא בלשון הרב ז"א". בזמן שקודם חצות אנו מכוונים גם ליחוד הנוכחי שהוא יעקב ולאחריה גם לזה שיחול בנקודת חצות והוא יעקב ורחל. ביחוד נמשיך מוחין דאבא לז"א אך הם לצורך יעקב. ההמשכה מתחילה ממז"ס דא"א דרך המדרגות הנאות לאבא לחכמה שבו (מס' ת' של הד' יודין דע"ב) ועד הבינה שבו (כ"ח אותיות הם ט"ס דבינה) כי בינה דאבא מתייחסת בחכמה דאימא, משם לחכמה דאימא (קס"א עם י' אותיותיה) שבתוך ז"א. משם מתחילים לתקן אל לאה ואח"כ את רחל בבנין האח' שבהם (שבת עצמה נחשבת פנים כלפי ימות החול, אם כך התיקון יחשב לאח' דפנים). כעת מתחילים לבנות את לאה ע"י ז"א ע"י המשכת הארות החכמות דאז"א הנ"ל לט"ס דכח"ב שלה (הפשוט, המלא והמלא דמלא דב"ן, ל"ו אותיות. אח"כ יש לעורר ע"ב רי"ו וכ"ו (בחג"ת ז"א כמו בכונת "ויעבור" אלא ששם ללא ההוי"ה הפשוטה) ולהאיר מהם ללאה שהיא ד' של "שד"י" והיא ד' של קשר של תש"ר. אח"כ מאירים לרחל לצורך זיווג אחר חצות, שני שלישי חסד דת"ת ע"י ז"א. עכשיו נכוון להמשיך מוחין חדשים שתחילת המשכתם מחכמה דז"א כמו בכונת שים שלום (סדור ק"ט ע"א - ק"י ע"א) עד יסוד יעקב (מהם המוחין החדשים? אולי כוונתו למוחין דפנים, אך לפי הדוגמא של "שים שלום", כוונתו וודאי להמשכת הטיפה עד יסוד יעקב לצורך זיווג עם רחל אחר חצות). ההמשכה היא י"פ מז"ו מז"א ליעקב (למרות שכתוב כאן שההמשכה לז"א, יעקב נקרא עתה ז"א כי קומתו כקומת ז"א). גם נמשיך לו את השליש חסד העליון דת"ת כי זיווג קודם חצות בחול (מחזה ומעלה) ע"י היסוד העליון שבחזה דז"א לכן עתה יקבלו ואז גדלה קומתו ומתארך כשיעור קומת ז"א ונקרא

"תמים". עכשיו יוכל להאיר ללאה הנקראת "תם" ולרחל הנקראת "ים" והיא מ"ב דע"ב. אח"כ מזדווגים אז"א וממשיכים מוחין חדשים לז"ן לצורך זיווג לאה ורחל הנקראות "אני".

(א) מיוסד על הפסוק **הָאֵל הַמְאֲזִרְנִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִימִים דְּרַכָּי**: (תהלים ח"י ל"ג)

חת"ך וקע"א: השפעה ממו"ס דא"א לחכמה דז"א שבה אהי-ה ממוח חכמה דאימא.

הָאֵל הַמְאֲזִינֵי חַיִל וַיִּתֵּן תְּמִים דְּרַכֵּי

ר"ת גי' חת"ך, שהם ד' יודי"ן דהוי"ה
 דע"ב דא"א, כ"א כלולה מעשר הרי ת',
 וכ"ח אותיות מלא דמלא דע"ב, ס"ה גימ' חת"ך,
 מחכמה דא"א וז"א.

והוא סוד פסוק פותח את ידיך.

(א) ר"ל להמשיך מחכמה דא"א לחכמה דז"א

ר"ת גי' חת"ך

יֹוֹד הֵי וַיִּוֹ הֵי

ד' יודי"ן דע"ב כל אחד כלולה מעשר

מספר אותיות

הרי ת' מספר אותיות

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

יֹוֹד וַיִּוֹ דַּלְתַּת. הֵי יֹוֹד. וַיִּוֹ יֹוֹד וַיִּוֹ. הֵי יֹוֹד

ס"ה חת"ך

והוא סוד פותח את ידיך ס"ת חת"ך

הָאֵל הַמְאֲזִינֵי חַיִל וַיִּתֵּן תְּמִים דְּרַכֵּי

ס"ת עם הכולל עולה קע"א,
 גי' אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו.

מספר אותיות
אֵלֶּף הֵי יֹוֹד הֵי
אֵלֶּף הֵי יֹוֹד הֵי

להוריד ד' יודי"ן דע"ב כ"א כלולה מעשר

יֹוֹד הֵי וַיִּוֹ הֵי

מספר אותיות

הרי ת' מספר אותיות

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

יֹוֹד וַיִּוֹ דַּלְתַּת. הֵי יֹוֹד. וַיִּוֹ יֹוֹד וַיִּוֹ. הֵי יֹוֹד

ס"ה חת"ך

אל הס"ת שהוא אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו

מספר אותיות
אֵלֶּף הֵי יֹוֹד הֵי

אותיות **אֵלֶּף הֵי יֹוֹד הֵי** ס"ה גימ' קע"א

ותכוין להוריד הר"ת שהוא היודי"ן דהוי"ה
 דיודי"ן וכ"ח אותיותיו כנז', אל ס"ת שהיא
 אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו (ר"ל מחכמה
 דא"א לז"א שבו אהי"ה ממוחין דאימא),
 ללא הרמוזה בתיבת האל.

א. יחוד זה אינו נוסח היר"א והוא לקוח מספר אור הלבנה, הלשון של היחוד הוא מהשד"ה. הביאורים בסוגריים הם מהגר"י קצין זצוק"ל [באור הלבנה עמ"ו קפ"ה-קפ"ז יעו"ש, שהסביר את השד"ה] וכתב שם שכ' היום"ד ז"ל בביאורו (בשערוה"ק) שיחוד זה הנשגב והנורא מאוד שייך לליל שבת קודש אחר הסעודה כגודע יעו"ש בביאורו וירוח לך.

ל"ו אותיות דב"ן: השפעת חת"ך וקע"א ללאה.

האל אח"כ תכוין להוריד הב' שמות הנז' (דר"ת וס"ת)
 (ר"ל משם ע"ב ד' יודי"ן וכ"ח אותיותיו ושם השני קס"א ועשר אותיותיו),
 ללאה הרמוזה בתיבת האל,
 והיא גי' ל"ו אותיות שבהוי"ה דב"ן,
 פשוט ומלא ומלא דמלא.

ל"ו אותיות גימ' לאה,
 ותמשיך הנז' לפרצוף לאה הרמוזה בתיבת האל
יהוה
יוד הו וו הו
יוד ואו דלת. הו הו. ואו ואו. הו הו

שד-י: המשכה מחג"ת דז"א ללאה שהיא ד' של "שד-י" והיא ד' של קשר תש"ר.

יוד הו וו הו ע"ב בחסד

המאזרני ע"ה גי' שד"י

יוד הו וו הו ע"ב דע"ב
יוד הו ואו הו מספר
יוד הו ואו הו אותיות
יהוה יוד הא ואו הא ע"ב דמ"ה
 סה"כ גימ' רי"ו בגבורה

שהוא ע"ב רי"ו הוי"ה כנודע.
 ויכוין להמשיך כל זה בלאה שהיא ד' דשד"י
 שהיא קשר דתש"ר (א).

יהוה כ"ו בת"ת

סה"כ גימ' שד"י
 להמשיך כל זה ללאה
 שהיא ד' דשד"י
 שהוא קשר דתפילין של ראש

חיל: המשכה לרחל.

חיל גי' כ"ד כ"ד

שהוא ב' שלישים תחתונים דת"ת דז"א מן החסד המתפשט בו, כי [בכל ספירה מחג"ת נו"ה דז"א יש בה חסד אחד ו] חסד גי' ע"ב וב' שלישים שבו גי' חיל ויכוין להמשיכם לרחל (ב).

א. דוגמה לכך, בזמן היניקה, כמ"ש בע"ח שכ"ח פ"ב כי ז"א יונק משדי אימא הנקראים שד"י ועי"ז יהיה פרצוף יניקה דז"א שהוא חג"ת שיש בו מספר שד"י כי בחסד הוא הוי"ה דע"ב שכן חסד גי' ע"ב ובגבורה רי"ו שהם ג' ע"ב שנתקבצו בשמאל ע"ד ויעבו"ד ובת"ת הוא הוי"ה פשוט כי בת"ת שם הוי"ה עצמה ושלתתם כ"ו רי"ו ע"ב גי' שדי יעו"ש.

ב. וכמ"ש בע"ח שכ"א פ"ב כי ז"ס ושמתו כדכ"ד שמושותיך כי כתר הנוק' נעשה מב"ש ת"ת דז"א מבחינת החסד שבת"ת שהוא ע"ב וכל שלישי הוא כ"ד גם ז"ס וישראל עושה חיל כי ז"א הנקרא ישראל עושה חיל לנוק' ר"ל שנותן לה ב"פ כ"ד שמספרם חיל"ל וכן ז"ס הפסוק באלהים נעשה חיל ועי"ז והוא יבוס צרינו יעו"ש ב.

ע"ב קס"א: זיווג פנים דאו"א לצורך המשכת מוחין חדשים לזו"ן.

ע"ב	י	א	א	א	א	א	א	א	סקילה
ס"ג	ו	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	שריפה
מ"ה	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	הרג
ב"ן	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	חנק

דַּרְכֵי גִמ' הו"ה דע"ב ואהי"ה דיודי"ן קס"א,
פנים דאו"א.
 ושניהם גימ' רג"ל, וע"ה גימ' דרכ"י,

י"ו ד ה ו י"ו ה
אלף ה י"ו ה
 גימ' רג"ל
 יכוין לזווג או"א
איהיהיה
 להמשיך מהם המוחין לזו"ן

אני: המשכת מוחין לכח"ב דלאה ורחל לצורך זיווגם.

יכוין בשם קדוש שביחוד זה מוצאו מתיבת
תמים בחילוף א"ת ב"ש אימי, וניקודו כניקוד
ר"ת האל המאזרני חיל ויתן.

יכוין בשם **אימ"י** הנז' שמספרו **ס"א** גימ' **אני**,
 שהוא כינוי ללאה ולרחל,
 כי אני גימ' הו"ה דב"ן
 ותשע אותיותיו שהוא בנוק'.
 וזהו שכתוב "ראו עתה כי אני אני הוא".

(א) סגולה להעלות נשמתו למעלה בלילה

מי שרוצה להעלות נשמתו בלילה בסוד פקדון צריך שיהיה בו א' מחמשה דברים אלו:
 (משערה"ק דף ט' ע"ד - דפו"י י"ב ע"א)

- א. שיכוין באותו יום בתפלתו כונה שלימה באופן שגרם בעת נפילת אפים דשחרית זווג עליון.
- ב. שיתן באותו יום צדקה כתקנה שלא ידע למי נותנה, וגם המקבל לא ידע ממני נטלה וליתן צדקה לאדם ראוי והגון.
- ג. שיהיה באותו יום כל היום בתפילין בלי היסח הדעת ולכוין בהם הכונה קצרה כמ"ש במקומו.
- ד. להחזיר בני אדם בתשובה, או שימנע לאיזה אדם שמבקש לעשות עבירה ולהחזירו בתשובה מעוון ההוא.
- ה. לזכור בעת שישן כל החטאים שעשה באותו יום ואפי' דקדוק קטן וישוב בתשובה ויתודה עליהם. (ובפע"ח שם כתב אין צריך בפרטות, אמנם צריך שיטרח ויזכור כל מה שיוכל מהחטאים שעשה ביום ההוא).

א. פע"ח דף ע"ח ע"ג. סידור היר"א זלה"ה ח"א עמו' 783.

